

Kiszámolni a kikutathatatlant

Három népszerű szekta is van, melyek tanításának kiindulópontja Jézus Krisztus visszajövetelének kiszámításán alapszik.

3. oldal

A jegyesség felbontása

A fiatal pár egy bizonyos ideig jegyben jár, ami biztosítja nemcsak az egymás megismerésének lehetőségét, de a „szép és ékes rendet” is.

4. oldal

Misszió és emlékezés

A huszadik század magyar református lelkészvértanúira emlékezett a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat.

7. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA ● 2016. SZEPTEMBER 27. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

Be nem tartott ígéretek

Az Ige figyelmeztet bennünket: teljesítsd a Fel-ségesnek tett ígéreteidet! Nem véletlenül hangzik el ez a szerető és óvó figyelmeztetés. Isten népének evilági útját be nem tartott ígéretek szegélyezik. Pusztai vándorlásunk megannyi állomása a keserű vizek és az elfordulások helye is egyben, és bár közeledünk az ígért földjéhez, keserves vándorlás ez mégis. Isten népe valóban kegyelemre és bűnbocsátó irgalomra szorult közösség. Milyen sok fogadalom hangzik el szánkról egész életünk során! Van, amit csak megígérünk, de van, amit esküvel fogadunk. Első eskünk még fiatal korunkban hangzik el, Isten színe előtt, az Úrasztala mellett: Istenhez, egyházamhoz, hitemhez hű leszek. Az Úrasztala

a tanúja aztán a házassági fogadalomnak: „véle szentül élek”. A gyermekek keresztelésénél is fogadalmat tesz a hitvalló ember: úgy nevelem és neveltetem. De fogadalmat tesz szolgálata kezdetén a presbiter és a lelkipásztor is: egyházamat hűen szolgálom. Vajon mennyit tart be Isten népe ezekből? A templomba vissza nem térő fiatal, a szentséget nélkülöző házasság, a gyermekek Istent nélkülöző nevelése, a templomkerülő presbiter, a szolgálatát hanyagoló lelkipásztor. Mennyi be nem tartott ígért és fogadalom! És az Úr, mint Vőlegény a Menyasszonyát, mégis szereti az Ő népét. Nem a mi hűségünk, hanem ez a végtelen irgalom és megbocsátó szeretet tartja meg az egyházat.

Toronyóra láncostól

Ha a világ jól működne, az ember könnyen választana a politikusok, jelöltek, képviselők között. Csupán annyit kellene megnézni, hogy kinek milyen programja van. Később meg lehetne vizsgálni, hogy ki mennyit valósított meg a célkitűzései közül, és soha többé nem kellene szavazni azokra, akik hazudtak vagy tehetetlenek voltak.

A világ azonban nem működik jól, és ez nem a demokrácia hibája, hanem azoké, akik demokrácia köré torz rendszereket építenek, és a választókat csupán ürügyként használják aljas céljaik elérésére. Így gyakran előfordul, hogy hatalomhoz, titulushoz, bársonyszékhez jutnak olyan emberek, akik épp az ellenkezőjét teszik annak, amit ígértek: képviselő helyett gáncoskodnak, rendteremtés helyett lopnak, vagy szabadságról papolnak, de tehetségük csupán zsarnokoskodáshoz lenne. Vannak, akik mindent megígérnek, de semmit nem akarnak, csupán egyetlen dolgot: hatalmat.

Némelyek sokszor ki is oktatják a választókat: Ha megszavaztad, a te hibád is! A te szavazatoddal jutott oda! – mintha a választónak lehetősége lenne arra, hogy hazugságvizsgálatnak vessen alá azokat, akiket megtisztel a bizalmával. A választó hisz és remél, mert mást nem tehet, és arra vár, hogy talán mégis lesz majd egyszer valaki, aki tényleg azt teszi, amit megígért. Ha már toronyórát ígért láncostul, akkor legalább néha bemondja a pontos időt. (folytatás a 2. oldalon)

Toronyóra láncostól

(folytatás az 1. oldalról)

Nem mindig döntünk bölcsen. De nem is mindig mi döntünk! Még ha minden alkalommal odajárulunk az urnák elé, és ha minden becsületes és rendes ember elmegy szavazni, akkor sem lehet elkerülni, hogy olyanok is tisztséget nyerjenek, akiket még egy busznyai ember sem szavazott meg. Vannak párszázalékos kullancspártok, amelyek a nagyokra ráragadva valahogy mindig beügyeskedik magukat a parlamentbe. Vannak nullaszázalékos pártok, amelyek mégis az igazság egyedüli letéteményeseinek tartják magukat, és zavarodottságukban azt hiszik, hogy az egész népet ők képviselik igazán.

Vannak kiírthatatlan politikusok, akiket senki nem szeret, és senki nem szavazna rájuk, valahogy mégis tisztséghez jutnak, és veszik a bátorságot, hogy mindenki nevében szóljanak, és mindenben szembemennek a közakarattal. És ezektől nem lehet megszabadulni! Ha kidobják őket az ajtón, visszamásznak az ablakon. Visszamásznak, mert semmi máshoz nem értenek, és amikor a rendes emberek visszarettennek a feladat komolyságától, ők már ugranak, mert nem veszik komolyan a feladatot.

A választók többsége jóindulatú és jóhiszemű, nem akar rosszul választani. Jóska bácsinak és Rózsi néninek azonban több dolga van annál, hogy túl sokat filozofáljon azon, hogy ki mennyire rátermett és belevaló. Elolvassák néha az újságot, megnéznék egy-egy tévéműsort, még néhol az interneten is látnak hallanak ezt-azt. De az életük nem arról szól, mert az élet sokkal több. Így hát rövid mérlegelés után oda ütik a pecsétet, ahová a szívük vezérli: néha a jóképű jelölt nyer, máskor a híres, némelykor a kisebbik rossz, vagy épp az, akit már a kampány alatt börtönbe zártak csalásért. Nyernék bolondok, szélsőségesek, semmirekellők, notórius hazudozók is. Vannak, akik többször is nyernek, mintha mindenki elfelejtené, hogy korábban már mindenkit becsaptak. Nem a választók hibájából nyernek – a választók abból a kínálatból választanak, ami van, annak alapján szavaznak, amit jól vagy hibásan megtudnak. A választó tudatosan nem akar rosszat, és tévedése megbocsátható.

Az viszont megbocsáthatatlan, hogy a választók bizalmával rendszeresen visszaélnék olyanok, akik magukról is tudják, hogy hazudnak. Az ilyenek ugyanis a nemzet, a jövő és a béke sírásói. Ezt pedig nem csak törvényszékek ítélik el, hanem a Mindenható Isten is.

WAGNER ERIK

Téged kereslek, veled is találkozónék!

„Amikor továbbhaladtak, betért Jézus egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét. Márta pedig teljesen lefoglalta magát a sokféle szolgálattal. Ezért előállt Márta, és így szólt: »Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálattal? Mondd hát neki, hogy segítsen!« Az Úr azonban így felelt neki: »Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.«» (Lk 10,38-42)

Szegény Márta! Azt se tudja, mihez fogjon. Mindenbe belefáradt. Hol van Mária? Nincs, ki segítsen! Nem ismerős ez az élethelyzet? Amikor a konyhai teendők miatt belefáradnak az asszonyok, s ilyenkor jó volna egy kis segítség! Már harangoznak. Tíz perc múlva kezdődik a bibliaóra. Á, nem mehetek, vendég jön! Annyiszor megisméltődött már ez a történet, és annyszor nem tanultunk belőle!

A Genfben ígét hirdető Kálvin azt mondta ennek az igének a kapcsán: vajon Jézusnak kellett az a sok fogás? Vajon Jézus nem elégedett volna meg egy nagyon egyszerű, gyorsan elkészíthető hideg étellel is? Vajon az Ő lelkének nem kedvesebb lett volna-e, hogy Márta is ott üljön az Ő lábainál?

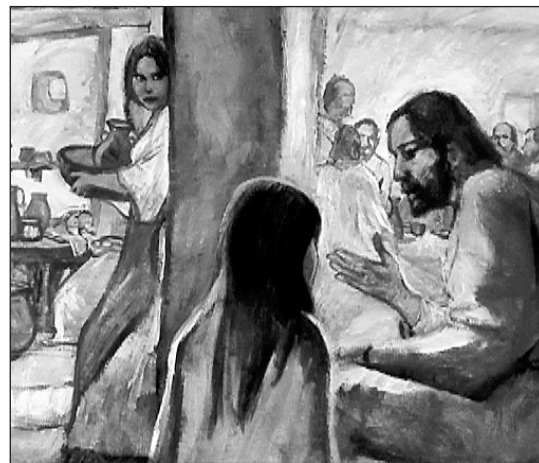
Vajon a vacsora miatt, az ételért jött Jézus? Vagy azokért, akiknek a házába betért!

Lukács, az orvos, az evangélista, aki mindennek pontosan utánajárt, ezt a történetet éppen azért adja elének az úton lévő Jézusról, aki bemegy egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony befogadja Őt házába, hogy a kisebből a nagyobbra érkezzünk mi is. A Márta nevű asszony befogadja Őt házába, de vajon ez a Márta nevű asszony befogadja-e szívébe? Vagy a szívében csak a megfelelési kényszer ég: mit mondanak az emberek? Mit mond ez a falu?

Jézus nem förmed rá Máriára, úgy, ahogy azt Márta kérné. Ellenben gyöngéden és határozottan rendre utasítja Mártát. Márta egészen mást kapott, és mást hallott, mint amire várt. Sokszor átéltem én is ugyanezt. Sok istentiszteleten, elcsendesedés, vagy biblia-olvasás kapcsán is többször egészen mást kaptam, és mást hallottam, mint amire vártam, de mindig is azt kaptam, és azt hallottam, amire igazán szükségem volt. Az a Valaki jobban tudja, hogy mire van nekem igazán szükségem, mint az én gonosz szívem.

HELYREÁLLÍTÁS

Nos, a mindenkori Mártáknak meg Mártónoknak is, asszonyoknak meg férfiaknak szól ez, s bizalommal elfogadhatjuk azt, amikor Jézus helyre tesz, helyreállít. Hadd legyen ma hangsúlyos, hogy leállít a szünet nélkül való

szolgálatból. Hogy szoktuk mondani? Férjem van, feleségem van, gyermekeim vannak, unokáim vannak, sok dolgom van. Nincs megállás, nincs időm. Vigyázz, nehogy túl késő legyen!

Egy a szükséges dolog. Tudod, sokszor mondtad már azt: elfoglalt vagyok. Ilyenkor lefoglalt leszel. Leterhelt leszel, s két-három nap múlva már letört leszel. Ideges és boldogtalan leszel. A gazdag termés után zsebed tele lesz. És a szíved? Mit ér, ha az egész világot megnyered, és lelkedben kárt vallasz?

Ez a történet neked is meg van írva. Bár csak a te élettörténeteddé lenne! Mária helyébe ma Jézus be tudná-e a te nevedet helyettesíteni? XY a jobb részt választotta, jól tette, hogy lábaihoz leült – elmondható-e? Jól döntöttél, amikor abbahagytad munkádat, s engedted, hogy Ő munkálkodjon benned. Jól tetted, hogy feltöltekeztél mellette. Valahogy olyan ez, mint amikor a kaszás a rendvágás közben megáll pihenni, közben kielezi kaszáját. Szusszan kettőt, közben kielezi kaszáját. Az Ige kétélű éles kardja is ott legyen a kezünkben! Élesen, nem kicsorbulva. Ehhez meg kell állnunk, s hallgatnunk kell Jézus szavára. Eközben helyünkre állít, s elromlott kapcsolatainkat is gyógyítja, magától megoldja. Ez a magától a kegyelem – ahogy Reményik is mondja.

Ez a történet a megragadott, ki nem hagyott alkalomról szól. Ezen az új héten lesznek-e életedben ilyen Biblia fölé hajoló, megragadott és ki nem hagyott alkalmaid?

A sok mindenre igyekező, szorgalmas, de munkájába belefáradó Mártához gyöngéden, szeretettel szólt az Úr. Életét odavezette magához. Nem tört rá ajtóstul. A magából kiforduló lélek titkainak ismerője, sőt türelmes Gyógyítója Ő. Az egy és nagyon is szükséges dologra irányítja figyelmét, szent irigységet keltve fel benne Mária iránt. Van még hely Jézus lábainál, van még hely Mária mellett. Ez a lehetőség még itt van, a te számodra is adott, a te számodra, mai igehallgató. Hogyan élsz veled?

Ő nemcsak házába kíván jönni. Ő nemcsak egy órácskáig kíván hozzád szólni, hanem egészen szívedig szeretne érkezni.

SEBESTYÉN LÁSZLÓ EDE

A jövő Isten kezében van

Félünk a jövőtől, mert az ismeretlen és bizonytalan számunkra. Ki tudja, hogy mit hoz a holnap? – szoktuk mondogatni. Erre a félelemre egy-egy háborús konfliktus, gazdasági válság, szociális feszültségek, az értékek átalakulása vagy éppen eltűnése pedig még rá is erősít. Ezt a félelmet használják ki a szekták is!

A végső ítélettel való riogatás pedig igen hatásos. Egyetlen menekülési mód van a végső haragtól: ha az ember vakon követi őket! Ez már önmagában is felettébb gyanús. Mi, reformátusok ugyanis nem azt tanítjuk, hogy az üdvösség egyedüli útja csak nálunk van. Sőt! A II. Helvét Hitvallás már előszavában papírra veti, hogy „ha valaki Isten igéjéből jobbra tanítana bennünket, annak szíves örömet engedelmeskedünk az Úrban.”

Az emberi hiszékenység azonban nem ismer határokat. Mindig csak azt kell mondani, amit az ember hallani akar: horoszkóp, reiki (japán természetgyógyászat), Tarot-kártya, hogy csak néhányat említsük az újkori babonákból. „Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert visket a fülük.” – inti Pál apostol jó előre Timóteuson keresztül a hívő embert.

KEGYELMI IDŐBEN ÉLNI

Ez az idő pedig már rég itt van. Kezdetben ugyanis még úgy hitték, hogy Jézus még az első keresztyének életében visszaérkezik, hogy diadalra juttassa Isten országát. Pál apostol nem véletlenül inti türelemre a tessalonikai gyülekezetet, melynek tagjai úgy viselkedtek, „mintha az Úr napja már közvetlenül itt volna” (2Thessz 2,2).

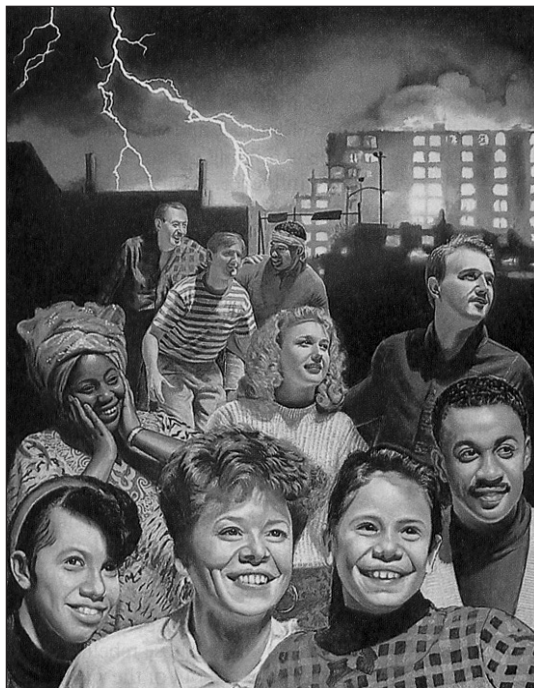
Jézus eljövételével ugyan már elkezdődött Isten uralmának beteljesedése, de a végítélet mint Isten rendjének helyreállítása még várat magára. Nem kell azonban félni tőle, mert csak a gonoszok számára lesz ez büntetés – a hűségesek számára az örök élet jutalmát hozza el. Jézus éppen ezért mindig vigyázásra, készenlétre és kitartásra, nem utolsó sorban pedig a gonoszok miatti szenvedés („titeket is üldözni fognak”) elviselésére bátorította övéit.

Az első század borzalmas történései (64-ben Néro felgyújtja Rómát, és a keresztyénekre fogja; 70-ben a rómaiak lerombolják a jeruzsálemi templomot) pedig ébren tartották ezt az apokaliptikus várakozást. A zsidó apokaliptika (leleplezés, kinyilatkoztatás) legfőbb vonása, hogy a jelent a jó és a rossz közötti harcként látja és éli meg, melyet Isten uralmának érvényre jutása és népe győzelme követ a jövőben. Az apokaliptikus iratok (Dániel és Jelenések könyve) tehát a hívő ember félelemmel és gonossággal szembeni tehetetlenségére adnak választ: a történelem Isten irányítása alatt áll! A

gonosz erők győzelme csupán pillanatnyi, a végső diadal Istené és az ő népéé.

A TÖRTÉNELEM JELEI

Ez a fajta várakozás újra és újra felélénkült, valahányszor alkalmas volt a történelmi helyzet. Először a Kr. u. 1000. évszám hozta lázba a világot. A Jelenések könyvének próféciája szerint (Jel 20,1-6) Krisztus ezer éves királyságát a halottak feltámadása és az utolsó ítélet követi majd. Az időpont közeledtével egyre nagyobb tömeghisztéria kezdett kibontakozni: voltak, akik vagyonukat szétesztették abban a tudatban, hogy arra már úgysem lesz szükség; mások ugyanebből a megfontolásból hiteleket engedtek el; rabokat engedtek szabadon; vagy Jeruzsálembe zarándokoltak, hogy mihamarabb személyesen találkozzanak a visszatérő Jézussal.

A JEHOVA TANÚINAK PROPAGANDÁJA A VILÁGVÉGÉRŐL

A 13-14. századi flagellánsok (ostorozók) mások bűnéért vezekeltek, amivel kivívták az emberek tiszteletét, később azonban a zsidókat tették felelőssé Isten haragjáért (ők feszítették keresztre Jézust), ami vérengzésbe és gyújtogatásokba csapott át. A későbbi századokban rövid időre többször is fellángolt ez a fajta vezeklési mód, amit pápai rendeletekkel rendre megszüntettek, és csak a 20. századi Opus Dei-ben (katolikus lelkeségi mozgalom) jelent meg újra, egyházi ellenőrzés alatt.

Náluk sokkal ismertebbek a középkori jóskok és utólagosan, erőltetve magyarázott „próféciáik”. Mind közül legismertebbek a Nostradamus látomásai, melyekről a közelmúltban rengeteg népszerű könyv és több ezer internetes oldal próbálta már bebizonyítani, hogy eredetiek, és Nostradamus ténylegesen próféta volt.

TOKÁR SÁNDOR

Kiszámolni a kikutathatatlant

Három szekta is van, melyek tanításának kiindulópontja Jézus Krisztus visszajövetelének kiszámításán alapszik.

A Hetednapi Adventisták már a nevükben is a Krisztus visszajövetelére való várakozást hordozzák (advenire = eljövétel). William Miller (1782-1849), a mozgalom alapítója kiszámolta, hogy Jézus visszajövetele valamikor 1834 és '44 között fog megtörténni. Amikor visszajövetele késett, újraértelmezték Miller tanítását: a mennyei Főpap 1844. október 22-én csak megkezdte művét, és miután megtisztította a mennyei szentélyt, és minden embert megvizsgált, csak azután következik majd látható eljövetele is. Idejéről csak annyit mondtak, hogy „közel van”, pontos meghatározását ekkor már nem merték, nehogy ismét tévedjenek. Ekkor az igazak majd feltámadnak, Jézus legyőzi a világ népeit, amivel megalapítja 1000 éves királyságát, melyben az igazakkal együtt uralkodik.

Jehova Tanúinak szektáját Charles Russell alapította 1880-ban. Célja a Szentírás komoly tanulmányozása volt, mely révén bizonyos felismerésekre jutott. Kiszámította, hogy a világvége 1914-ben fog bekövetkezni. Miután Jézus nem érkezett vissza, mennyei trónra lépésnek időpontját állapította meg a fenti évben, mellyel megkezdődött a végső csatára (Armageddon) való felkészülés. Az 1000 éves királyság letelte után a 144 ezer kiválasztott elragadtatik a mennybe, a többi Jehova tanúja pedig a földi, paradicsomi örök életre támadnak fel.

Az Utolsó Napok Szentjei, vagy más néven mormonok szektáját Joseph Smith alapította 1827-ben. Egy angyal átadta neki az isteni kinyilatkoztatást (Mormon könyve), amit mindenkinek meg kell ismernie. Ez indította őt a misszióra. Tanítása szerint a béke 1000 éves birodalmát az apokalipszis eseményei (a Jelenések könyvéhez hasonlóan) fogják megelőzni. A mormonok vallásának legkülönlegesebb része, hogy halottaikat újjákeresztelik, mivel szerintük csak így érhető el az üdvösség.

A jövő szeszélyes és kiszámíthatatlan bálványá vált. Félünk a jövőtől, de Isten a jövő Ura is, ezért bátran rábízhatjuk magunkat. Isten ígéreteinek hordozói vagyunk ebben a bűnös és gonossággal teli világban is. Mi ebben bízunk! (Karaffa János tanulmánya nyomán)

Isten ígéreteinek változhatatlansága

Sokszor elgondolkodom rajta, kinek lehet hinni, és kinek nem, hiszen az emberek nem mindig mondanak igazat. Aztán megfordítom a helyzetet, és azt kérdezem, hogy vajon nekem ki hisz, és ki nem, hiszen életemben én sem mindig mondtam igazat. Fojtogató érzés a bizalmatlanság, ami kiszolgáltatottá és magányossá teszi az embert.

Kiben bízhatok meg, és ki ad biztonságot ezen a földön, hiszen még a szüleim is volt, amikor hazudtak nekem?

Vajon Istenben megbízhatok? Hát volt, amikor kértem valamit, és nem adta meg. Apám beteg sem volt, és elvette. Hogyan bízok abban az Istenben, akiről azt mondja Jézus, hogy „bármit kértek majd a nevemben az Atyától, megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban. Ha pedig tőlem kértek valamit a nevemben, azt is teljesítem.” (Jn 14,13-14) Én pedig azt tapasztalom, hogy nem mindent kapok meg, sőt sokszor azt is elveszi, amim van.

Nos, a válasz a kérdéseimre roppant egyszerű: ha tudom, hogy Isten a mindennek fölött való jó, aki szeretetével igazgat mindent, és úgy szeret, hogy az egyszülött Fiát feláldozta e világért és benne értem, akkor tudom, hogy mindent megad, amire nekem szükségem van, és semmit, amire nincs szükségem.

Körbenézek és látom, soha nem hagyott egyedül, a legnagyobb problémáimra mikor ráeszméltem, már mellettem volt a segítség. De ezt meglátni csak Isten Lelkének vezetésével lehet. A hit látása ez, a valóság legteljesebb érzékelése.

Az pedig, hogy a mennyországba vezető utat szenvedések és könnyek övezik, azért van, hogy a lelkem nemesedjen. Sokszor úgy gondolom, hogy bármikor kész lennék Isten színe elé állni. De valóban készen vagyok rá? Minden szenvedésem, csalódásom és megszorodásom egy újabb simítás érdes és durva lelkemen. Lehet, hogy így kell ennek lennie.

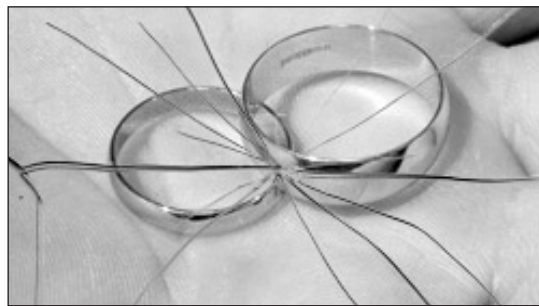
Már csak egy feladatom van: leborulni az Úr előtt, aki megígérte, hogy üdvösségbe visz, és ezt az ígéretét be is tartja. Sokszor volt, hogy nem értettem Istent, de olyan, hogy hazugságon kaptam volna, soha nem fordult elő. Hűtlen csak én voltam hozzá.

Csak ne ellenkeznék és vétenék annyit, amivel megnehezítem a dolgát, hiszen sokszor még saját magamtól is meg kell mentenie.

T. B.

A jegyesség felbontása

Valamikor jegyesség nélkül a házasságkötés elképzelhetetlen volt. A párok bizonyos ideig kötelezően jegyben jártak, ami biztosította nemcsak az egymás megismerésének lehetőségét, de a „szép és ékes rendet” is.

A jegygyűrű viselése a középkortól vált jellemzővé. Ceremónia keretében került a leány kezére. Eleinte csak a menyasszonynak volt gyűrűje, később az egyház bevette a szertartási rituáléba, ezért mind a két fél kezére húznak, már az eljegyzés alkalmával. A lány menyasszony lett, a férfi vőlegény. Ezzel a vőlegény elkötelezte magát arra, hogy nem fog elállni a szándékától.

Ha a Bibliában keressük, és a jegyesség még korábbi gyökereit keressük, akkor azt találjuk, hogy ott is létezik a jegyesség fogalma, csak sokkal komolyabb formában, mint ma. Akik eljegyezték egymást, azok az Ó- és Újszövetségben is házsnak számítottak, intim házaselet viszont nem volt köztük, de a jegyességet felbontani csak megindokolt esetben lehetett, mint például a paráznság, vagy ha a lány nem találtatott szűznek, ilyen esetekben viszont a Mózesi törvények szerint halálbüntetés járt.

AZ ÍGÉRET JELE

Vajon ma mi a jegyesség? Ma is egy szövetség, elpecsételik a fiatalok egymást egy gyűrűvel, és elkötelezik egymás felé a szívüket, gondolataikat, érzéseiket. Egy megálló, amikor a kapcsolat olyan komollyá válik, hogy elindulnak a házaselet felé.

Vajon van-e különbség aközött, hogy együtt járnak, és hogy jegyesek? Ha kitekinünk a világba, azt látjuk sok esetben, hogy nincs, hiszen ma gyakran rövid udvarlás után egyszerűen összeköltöznek, félredobva ismerkedést, erkölcsöt, hagyományokat. És innentől a jegyességre, valamint a házasságra már csak szükségtelen formaságként tekintenek. Ha betartják a fiatalok a lépéseket, akkor az együtt járás, vagy, ahogy régen mondták, udvarlás időszaka, az csupán azt jelenti, hogy a fiú udvarol, keresi a lány társaságát, igyekezik minél több időt együtt tölteni és egymást megismerni. Fellángol a szerelem, de még anélkül, hogy túl sokat tudnának egymásról. Az elkapkodott boldogság-keresés aztán a keserűség forrásává válik.

Fontos az udvarlás időszaka, hogy a fiatalok megismerhessék egymást, egymás szo-

kását, egymás családját, gondolkodásmódját, és kiderüljön, hogy vajon tényleg egymáshoz valók-e. Amikor úgy döntenek, hogy jegyességre lépnek, az már egy olyan szint a kapcsolatban, ahol nem csak dülő szerelem van, hanem egy szövetség köttetik. Azt érzik, hogy nem csupán jó együtt lenni, és élvezni egymás társaságát, szórakozni és időt tölteni, hanem egy életen át el tudom képzelni, hogy a társam lehet, gondoskodik rólam, odafigyel rám.

SZÖVETSÉG ELŐTT

Amikor két fiatal csak ismerkedik egymással, a szerelem bármikor felbomolhat, összeveszhetnek, elmaradhatnak, megismerkedhetnek más valakivel anélkül, hogy következménye legyen. Amikor már jegyben járnak, ott már egy szövetség bomlik. Hiszen a lány becsületén csorba esik. Akkor már két család is beletartozik ebbe a szövetségbe, hiszen a szülők beleegyezésével köttetett a szövetség, és csak úgy nem lenne szabad egy jegyességet felbontani.

Régen a magyaroknál a jegyesség ideje alatt a leány korlátlanul látogathatta a leányt, akinek más legényekkel nem illett már nyilvánosan szóba állnia. A közösség már elpecsételtek tekintette a kapcsolatot.

Mire is jó a jegyesség időszaka? A jegyesség időszaka nagyon jó arra, hogy közelebbről megismerjük a másikat, ha betartottuk a lépéseket, és az udvarlás időszaka távolságtartó volt. Fontos megvizsgálni komolyan az érzéseket, elképzelni, hogy a férfi, ha nő vagyok, a gyerekeim apja lehet, életem párja; ha férfi vagyok, akit eljegyeztem, a lány, gyermekeim anyja lehet, és egy életen át társam.

Egy nő számára a gyűrű azt szimbolizálja, hogy van valaki, aki annyira szereti, hogy vele akarja leélni az életét. Így a jegyesség felbontása, akár szégyenteljesebb lehet, mint egy válás, hiszen a még ki nem nyílt, bimbózó kapcsolat tört derékba. És itt megszegyenyítés történik, hiszen valaki eljegyezte magának, elpecsételte és utána elhagyta, vagyis már az élet nem úgy folytatódik, mintha egy szerelem bomlott volna fel. Új életet kezdenie már úgy fog, hogy ennek vagy annak volt a jegyese. És ebben mindig a leány sérül.

Nem olyan, mint egy válás, hiszen még nem volt együtt élés, és nincsenek gyerekek, akik megsínylik azt. Nincs válóper tanúkkal, sem ház, amin osztozni kell. Idősebbek azt mondhatják, ó, ki lehet azt bírni. De van kettétört, megalázott, szerető szív, hiszen az egyik cserbenhagyta a másikat. Nem más, mint egy be nem teljesült szerelem, szétfoslott álmom. Van, aki hamar felépül belőle, van, akinek évekbe telik, mire újra meg tud bízni valakiben.

Isten rendet és szentséget adott az Ő népének, ami megvédi nem csak az ember tisztességét, de boldogságát is. A hitvalló magatartás az élet minden területére, így a jegyben járásra is ki kell terjedjen!

TÓTOS BEÁTA

Táboroznak a gyermekek

A gyermekek bibliaismeretének gyarapítására és a református egyház részletes megismertetésére fektetik a hangsúlyt a hét során Hadadon megtartott keresztyén gyermektáborban. A hatodik alkalommal megszervezésre kerülő táborban a Nagykárolyi Református Egyházmegye 17 gyülekezetéből vesz részt 80 gyermek, akik közül 13-an helybeliek. A tábort a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

Változatos programokkal várták az idén is a 0-VI. osztályos gyermekeket a tábor szervezői. Előadásokon, bibliaórákon, kézműves foglalkozásokon, tudáspróbákon és szabadtéri játékokon vehetnek részt a gyermekek, akik Bogdándról, Börvelyből, Domahidáról, Érendrédről, Gencsről, Hadadról, Hadadnádsdról, Irinyből, Kismajtényből, Krasznamihályfalváról, Magyarcsaholyból, Magyargéresről, Leléből, Nagykároly-Kertvárosból, Szaniszlórból, Szatmárnémetiből, Szilágyperéből és Szilágyszérről érkeztek.

A táborozókkal lelkipásztorok és feleségeik, valamint teológusok foglalkoznak: Balogh Enikő, Balla Árpád és Erika, Bencze-Kádár Bertold, Módi Attila és Irma, Tolnay István és Adrien, Erdei Márk, Ivanov Annamária és Kovács Esbeta. A játékok levezetésében két lelkipásztor is részt vállalt: Pakulár István és Zsákay Norbert. Igemagyarázatos szolgálatot vállalt: Módi Attila, Tatár János, Tőtös Beáta és Tolnay István. Szerda délután Sályi Panna és kézműves csapata tartott foglalkozást a táborozó gyermekeknek.

„Ez a tábor a gyermekekről szól. Gyermekeket hívunk egy közösségbe. Ma mondták el a gyermekek a közös csoportfoglalkozáson, hogy milyen jó volt otthonról a számítógép mellől eljönni. Milyen jó itt játszani és focizni. Beszélgetni azokról a kérdésekről, amiket a csoportvezetők feltesznek. Mindenképp abban

rejlük ennek a tábornak a különlegessége, hogy a gyermekek közösségre találnak itt. A hét témája a János evangéliumában olvasható igeszakasz: „Szeretsz-e engem?” Jézus Péter apostoltól kérdezi ezt. A gyermekeknek útmutatást adunk arra, hogy hogyan válhatunk a 21. században Jézus tanítványává. Jézus tanítványaként hogyan tudok szeretni, megbocsátani és más emberré lenni. Erre a témára építjük fel a csoportos foglalkozást. E köré csoportosulnak az énekek, a kézműves foglalkozások és a játékok is. A tábor egyedisége a keresztyén jellegében rejlik. Itt az életre készítjük fel a gyermekeket. Mivel már az idén elkezdődtek a reformáció 500 éves évfordulójának programjai, ezért alapos részletességgel igyekszünk feldolgozni a gyermekeknek a reformációt is. Az idén Luther Mártonnak és Kálvin Jánosnak az életútját és munkásságát mutatjuk be. Ezek által kívánunk feleletet adni arra, hogy mit jelent református gyermeknek lenni. Ugyanakkor arra is választ adunk, hogy most református gyermekként mit jelent a megújulás. Mert ahogyan akkor, úgy ma is szükség van a hitbeli megújulásra. A táborban vannak olyan gyermekek, akik már a negyedik alkalommal jöttek vissza. Azt tapasztaljuk, hogy a gyermekek visszavágyanak ide. Vannak újak is, akik azért jönnek, mert pozitív véleményeket hallanak a táborról.

Minden évben azt érezzük, hogy hatalmas az érdeklődés a tábor iránt. Hiszem, hogy ezt nemcsak azt teszi, hogy ez az egyik legolcsóbb táborozási lehetőség, hanem az is, hogy érdekesek a foglalkozások, és a tábornak van egy teljesen más tartalma, ami máshol nincs meg. Ezt a tartalmat pedig Isten igéje adja, és az Ő köztünk való jelenléte” – mondta Balogh Enikő kismajtényi lelkész, a tábor főszerzője.

SEBESTYÉN ELŐD

HÉB DOROTTYA
(Nagykároly):

Az idén másodjára vagyok a táborban. A tavaly nagyon jól éreztem magam, ezért döntöttem úgy, hogy most is eljövök. Tetszenek az itt tartott bibliaórák

és kézműves foglalkozások. Nagyon jó barátokra leltem a tavaly is a táborban, akikkel az interneten keresztül folyamatosan tartjuk a kapcsolatot.

SNELEMPÉRG BARBARA

(Magyarcsaholy): Másodjára vagyok a keresztyén gyermektáborban. Itt nagyon jó foglalkozások vannak. Lehetőségünk kínálkozik új éneket tanulni, és nagyon érdekes bibliai történeteket ismerünk meg. Számomra az egyik legérdekesebb volt most a Csodálatos halfogás története, melyből megismertük, hogy Jézusnak van hatalma bármikor csodát tenni.

MILÁK ESTEBÁN
(Szaniszló):

Először vagyok itt. Az édesanyám javasolta számomra ezt a tábort. Már az első napokban jó barátokra leltem. Ha haza megyek, mindenképp mások-

nak is javasolni fogom ezt a tábort. Jó kimozdulni otthonról a szokványos hétköznapiakból, és itt új barátokat is szerezhetünk.

BALLA SZILVIA
(Szaniszló):

Mindig jól érzem magam ebben a táborban. Az idén már harmadik alkalommal vagyok itt. Szép bibliai történeteket és énekeket tanulunk. Szeretem a kézműves foglalkozásokat és azt, hogy sokat játszhatunk. Jó a közösség, odafigyelnek ránk a csoportvezetők, igazán családi hangulatú a tábor.

Pályázat

A Bihari Református Egyházmegyébe kebeleztetett Belényesújlaki Református Egyházközség, Belényestől 12 km-re található és 340 lelket számlál, pályázatot hirdet a nyugdíjazás folytán megüresedett lelkészi állásra.

A gyülekezet biztosítja a lelkésznek a besorolás szerinti javadalmat, jó állapotban levő parókiát (3 szoba, ebédlő, konyha, fürdőszoba, iroda), imatermet, teljesen felújított templomot központi fűtéssel, a parókia rezsiköltségét (fűtés, világítás), és 30 ár konyhakert használatát.

Belényesújlakon I-IV. osztályos magyar tannyelvű általános iskola működik, és V-VIII. román nyelvű.

A lelkészi állásra minden lelképásztor jelentkezhet, aki az első és második lelkészképesítő vizsgával, valamint felszentelési igazolással rendelkezik, továbbá nincs fegyelmi eljárás alatt.

Jelentkezni lehet 2016. október 15-ig a Bihari Református Egyházmegye Esperesi Hivatalának székhelyén: Nagyvárad, Dimitrie Cantemir út 23. szám, D23-as tömbház, 1. ajtó, telefon: 0259-426-142.

Őszi pótfelvételi

A KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET őszi pótfelvételi vizsgát hirdet a 2016-2017-es tanév első évfolyamára az erdélyi református (férfiak és lányok) illetve a királyhágómelléki református (férfiak) jelentkezők számára.

A felvételi ideje: 2016. szeptember 13-15.

Előfelvételi (először jelentkezők számára*): 2016. szeptember 13-án, reggel 9 órától;

Beiratkozás a felvételi vizsgára: 2016. szeptember 13-án, 9-15 óra között;

Felvételi vizsgák:

2016. szeptember 14-15.

*Az ajánló levelek felterjesztésének határideje az Erdélyi és Királyhágómelléki Református Egyházkerületek Püspöki Hivatalába: 2016. szeptember 9.

Tudnivalók a jelentkezők számára: a felvételre vonatkozó tájékoztatás letölthető az Intézet honlapjáról: http://proteo.hu/hu/felveteli/reformatu_s_alapkepzes_cimrol.

REKTORI HIVATAL

Bizalom Sólyomkőváron

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület minden egyházmegyéje megtartja a maga ifjúsági táborát. Ezek közül a somlyói egyházmegye tábora egyházkerületivé nőtte ki magát, több évtizede összeszokott csapattal, közel kétszáz résztvevővel.

A Sólyomkővári Ifjúsági Táborhoz csodálatos tájakon vezet az út. A gyönyörű környezetnek, a minden szükséges eszközzel felszerelt tábornak, a gondosan megtervezett programnak, de legfőképpen Istennek köszönhetően népes ifjusereg imádkozhat, tanulhat és kikapcsolódhat a táborban évről évre, így ezen a héten is.

Kánya Zsolt Attila egyházkerületi ifjúsági szakelőadó lapunknak elmondta, hogy az idei tábor alaptémája a bizalom. Erről szólnak az

istentiszteletek és az előadók, de a játékok és a különböző tevékenységek is. Az előadók az ösbizalomtól kezdve szólnak a csalódásokról, az Istenbe vetett bizalomig és a bátorításig.

A lelkes lelképásztoroknak, teológusoknak és önkénteseknek ötletessége lehetővé teszi azt, hogy délutánonként több program közül is választhatnak az ifjak. Lehet flashmobra készülni, lehet aerobikozni, focizni, gitározni, játszani, vetélkedni, önismereti csoportokban részt venni...

Szőnyi Levente szilágysomlyói esperes elmondta, hogy a tábor egy missziós lehetőség is, hiszen sokan a tábor után kapcsolódnak aktívabban az egyházi tevékenységekhez.

RÁCZ ERVIN

Isten hű, nincs ha – HŰHA!

A hűségről tanulhatott közel kétszáz fiatal Nagytanán az Ecosunhome-ban, a Természet és a Szeretet Otthonában. Vasárnaptól szombatig változatos programokban vehettek részt az ifjak.

A két évvel ezelőtt felépített tábor főüzenete minden táborozó számára, és nemcsak az, hogy felhívja a figyelmet Isten teremtett világának megőrzésére. A természetet Istentől kaptuk, kötelességünk hűnek lenni ehhez az örökségünkhöz.

„Felhők gyűlnek, vad szél kel, hűz a mélység, te nem hagysz el” – énekeltek Isten hűségéről a Bizz Band segítségével a fiatalok. De nem csak énekeltek erről, hanem előadásokon, bibliaórákon és istentiszteleteken hallhattak a témáról a résztvevők, sőt ők is megvitathatták a kérdésselvetéseket. Vasárnap Jobb Domokos a tábor vezérigéjéről szolgált: „Bizzál az Úrban és cselekedj jót, e földön lakjál, és élj hűségesen.” (Zsolt 37,3)

Úgy, ahogy az előző években, idén is csapat- és közösségformáló hatása volt a tábornak. Az internetes kapcsolatokon túl ezennel élő kapcsolatokat köthettek a táborlakók, ez az igazi közösség. Hat vetélkedős csapat küzdött a hét során ügyességi játékokon, sportvetélkedőkön és bibliaismereti versenyen. Szerdán a régi úttörő-táborhoz túráztak, a hosszú út során is volt lehetőség új barátságok megkötésére, és a

regiek megerősítésére. Ugyanakkor a természet-ről ott nemcsak tanulhattak, hanem meg is érezhették jótékony hatását. Pénteken este a táborútznél a közös éneklés, a vicces reklámok és udvarlások fergeteges hangulatot teremtettek.

„Ez a tábor számomra egy hatalmas csalódás volt!” – mondta a tábor után az egyik fiatal. „Azt vártam, hogy unalmas lesz, hogy unalmas prédikálás lesznek, ehelyett annyira jó volt, hogy aludni nem volt kedvem, mert úgy éreztem, ezzel pazarolom az értékes, rövid időmet. Megtanultam, hogy értékes vagyok, és nem vagyok szemét!... A tábor nagyszerű volt, mint mindig. Rengeteg új és kedves baráttra tettem szert, emellett esélyem volt arra, hogy még közelebb kerülhessek Istenhez. Köszönöm mindazoknak, akik mindent megtettek annak érdekében, hogy jól érezhessem magam, mert úgy érzem, sikerült nekik. Bár nemrég ért véget a tábor, én mégis alig várom a következőt!” Ehhez hasonló vélemények sora érkezett a tábor közösségi oldalára az esemény után. Köszönet a szervezőcsapatnak és a támogatóknak: Szatmári Református Egyházmegye, Szatmár megye Tanácsa, Bethlen Gábor Alap, Reformáció Emlékbizottság.

Isten hű, nincs ha. Az Ő feltétel nélküli szeretetébe kapaszkodva pedig bátran énekeltek az ifjak: „Hű lenni nékem, tudom, nehéz, De szívem lássad, hű lenni kész. Járva az utat, ha botlanék, Emelj magadhoz, keresztedért.”

Misszió és emlékezés

A huszadik század magyar református lelkész-vértanúira emlékezett az ötvenhatos forradalom hatvanadik évfordulóján a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat (NyEMRLSz) az ausztriai Felsőőrött. A háromnapos találkozón az emlékezés mellett a külhoni magyarság körében napjainkban is zajló egyházi szolgálatról is szó esett, számol be a parokia.hu.

Tíz országból 104 résztvevővel zajlott a NyEMRLSz idei tanácskozása, melynek ismét a felsőőri magyar református gyülekezet adott otthont. A Kárpát-medencéből és Nyugat-Európa országaiból – többek között Hollandiából, Svédországból, Németországból, Franciaországból, Svájcban, Szerbiából, Erdélyből és Magyarországról – is érkeztek résztvevők a július 14. és 17. közötti találkozóra. A Nyugat-Európában élő magyar reformátusok kapcsolattartását segítő szervezet tagságát számos egykori ötvenhatos menekült alkotja, közülük, valamint a vallási és nemzetiségi alapú második világháborús, majd a kommunista diktatúrák alatti üldöztetés áldozatainak leszármazottai közül jó néhányan szintén részt vettek a megemlékezéseken.

LELKÉSZT KAPTAK A MENEKÜLTEK

A szórványmagyarság lelkigondozása 1944-ben Nagy Sándor bukaresti esperes irányításával kezdődött, aki Ravasz László, az Egyetemes Konvent lelkési elnöke megbízásából érkezett Nyugatra a menekülőkkel együtt. Munkatársaival megalapították a Szórványban Élő Magyar Református Egyházat, mely valamennyi érintett országban biztosította a folyamatos egyházi szolgálatot. Ám 1956 után nem kívánt az Állami Egyházügyi Hivatal felügyelete alá tartozni, mint a magyar református egyház része, ezért 1957-ben átalakult a szórványban élő magyar gyülekezetek európai keretszervezetévé, akkor kapta mai nevét is.

Hasonló ernyőszervezetről az evangélikus egyház is gondoskodott, ám miután az megszűnt, evangélikus és református összefogással 2000-ben létrejött a Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége. Akkoriban ugyanis valamelyest megcsappant a magyar gyülekezetek létszáma, a nemzetiségi és javarészt protestáns alapon szerveződő szolgálatok pedig evangélikusokat és reformátusokat egyaránt kezdettől fogva nyitott ajtókkal vártak.

REFORMÁTUS GYÖKEREK

A nehézségek ellenére a NyEMRLSz – református jellegét hangsúlyozva – a protestáns szövetség megalakulása után is tovább folytatta addigi szolgálatát. De szorgalmazta az anyaországgal való kapcsolat szorosabbra fűzését is. Már csak azért is, mert a nyugatra indulók gyakran hírből sem hallanak a kinti református

gyülekezetekről, azok pedig a közösségi oldalakon tett erőfeszítéseik ellenére sem érnek el minden külföldön munkát vállaló magyar reformátust – tudtuk meg a szervezet képviselőitől.

Ha közülük vannak is, akik felkeresnek valamilyen protestáns gyülekezetet, le kell mondaniuk a református keretéről éppúgy, mint az anyanyelvi istentiszteletről. Különösen gyermekeik, később unokáik számára jelent ez komoly veszteséget, hiszen számukra nemcsak a vallási, hanem a nyelvi és a nemzeti identitás megtartói lehetnének a szóban forgó magyar ajkú református közösségek. Azok szívesen végeznének missziót – de nemcsak köreikben, hanem azok között is, akik már az anyaországban sem voltak rendszeres templomba járók. Számukra a magyar nyelvű közösség lehetne vonzó az idegen nyelvű környezetben, hiszen gyakorlati segítséget is remélhetnének tőle a letelepedéssel járó ügyintézésrel összefüggésben.

Ez az a kapcsolódási pont, amely az evangélium hirdetését is megkönnyíti a szekularizált magyar szórványtársadalomban – magyarázta a nürnbergi református gyülekezet lelkésze, özv. Lázárné Zahn Dalma Enikő. Az utóbbi évek kivándorlási hullámával ugyanis számos – főleg erdélyi – református magyar telepedett le Nyugat-Európában, ők napjainkban is keresik a tradicionális keretek között működő magyar református gyülekezeti közösségekkel való kapcsolatot. Túlnyomó többségüknek fontos ugyanis, hogy magyarul imádkozhassanak és hallhassák az igehirdetést.

'56 ÉS A MÁRTÍROK

A NyEMRLSz vállalja a nyugat-európai magyar reformátusság csúciszervezeti képviselőt valamennyi érintett országban és szerte a Kárpát-medencében is. Koordinálja a szórványgyülekezetek kapcsolattartását, amelynek kicsúcsosodása az évenkénti találkozó. Tavaly ilyenkor az elvándorlással kapcsolatos kérdéseket vitatták meg a taggyülekezetek, ahol magyarországi segítséggel kaphattak képet a közelmúltban külföldre letelepedők földrajzi elhelyezkedéséről.

Idén, az 1956-os forradalom és szabadságharc hatvanadik évfordulóján a szervezet nemcsak az ötvenhatos eseményekről, hanem a huszadik századi magyar lelkész mártírokról is megemlékezett.

Kirándulás Felsővisón

A Koltó-Katalini Református Egyházközség fiataljaival 2016. július 16-án honismereti kirándulást szerveztünk Felsővisóra és környékére. Csatlakozott hozzánk egyházközségünk presbitériuma, valamint a felsővályi (Felvidék) testvéregyházközség küldöttsége.

A Wasser-völgyének vadregényes tájában gyönyörködhattunk Erdély egyik utolsó keskeny nyomtávú (760 mm) erdei vasútján haladva. A két világháború között épült, 43 kilométer hosszú vasút-pályát a hegyekben kitermelt fa leszállítására használták, 2004 óta viszont eredeti funkciója mellett turisztikai célt is szolgál. Bár hosszúnak tűnt az utazás – a zakatoló „Mocănița”, azaz kávédaráló néven emlegetett nosztalgia kisvonat haladási sebessége 30 km/h – örültünk annak, hogy együtt lehetünk, s akár több órán keresztül énekszóval dicsérhetjük a mi Urunkat, aki ilyen szépre alkotta meg világunkat.

Útban hazafelé Máramarosszigeten a három toronnyal díszített református templomnál időztünk kicsit, melyet a 11. század második felében kezdtek el építeni. Megtekintettük a templomkertben található Leövey Klára-emlékoszlopot, valamint az 1848-as honvédek emlékművét is, és felelevenítettük történelmi ismereteinket az egykor megyeszékhelyként működő városról, annak nevezetességeiről.

Közös vacsorával zárult a nap, de a felvidéki vendégeink jelenlétét másnap is élvezhattuk, hiszen ünnepélyes templomi istentisztelettel és szeretetvendégséggel zárult háromnapos látogatásuk. Szarvas László felsővályi lelképásztor a táltumok példázatával figyelmeztetett: valamennyien Isten szolgálóiként táltumokat kaptunk Urunktól, hogy kamatoztassuk azokat az Ő dicsőségére. Legyünk bár fiatalok, vagy idősek, éljünk akár Erdélyben, akár Felvidéken, ebbe a munkába kell beállnunk, amíg Urunk visszajön, hogy majd övéire még többet bízson.

Örömmel nyugtáztuk, hogy hűséggel munkálkodnak Felsővályban: épül a parókia, s épül a gyülekezet lelki élete is. Mi is itthon igyekszünk megőrizni, amit őseink hagytak ránk, és építeni Isten országát.

Istennek legyen hála, hogy 80 személyes honismereti kirándulásunkat az emberi táltumokon túl a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. is támogatta, melyért ismételten hálásak vagyunk.

Évforduló

JOHANN AGRICOLA (1494-1566)

450 éve, 1566. szept. 22-én hunyt el Johann Agricola (Schneider, Schnitter) német luth. reformátor; Luther tanítványa, munkatársa. Szülővárosa, Eisleben

lp.-a és iskolamestere (1525-26); wittenbergi prof. (1523-27; 1536-40); Berlinben II. „Hektór” Joachim brandenburgi választófejedelem udvari lp.-a (1540-66); szuperintendens (1543-66). Antinomisztikus nézetei miatt szembekerül Lutherrel és Melanchthonnal. Az *Augsburgi Interim* (1548) egyik „atyja”. Az *Úr Jézus, hozzád kiáltok* kezdetű ének szerzője.

SIPOS PÁL (1759-1816)

200 éve, 1816. szept. 15-én hunyt el Sipos Pál ref. lp., matematikus, filozófus. Rektor Szászvároson (1783-87; 1798-1805), ahol az utcákon doboltat a környékbeli paraszt-lázadás távoltartására (1784); a sárospataki ref. koll. matematika tanára (1805-10); lp. Tordoson (1810-16). Kazinczy Ferenc barátja; a német idealista filozófia népszerűsítője. Dolgozatáért és a körív mérésére alkalmas kochleoid vonalzó (izométer, Sipos-görbe) feltalálásáért elnyeri a berlini akadémia aranyérmét (1795).

JAKÓ ZSIGMOND (1916-2008)

100 éve, 1916. szept. 2-án, Biharfélegyházán szül. Jakó Zsigmond romániai magyar történész, tb. MTA-tag (1988). Kolozsváron az Erdélyi Nemzeti Múzeum levéltárosa (1941), igazgatója (1948-50); egyetemi tanár (1942-81); a Történeti Intézet munkatársa (1949-68); az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnöke (1990-94). Levéltári forráskiadványai: *A kolozsmónostori konvent jegyzőkönyvei I-II.* (1990); *Erdélyi okmánytár I-III.* (1997-2008). A diákmatrikulák feldolgozásából született a *Nagyenyedi diákok 1662-1848* (1979, Juhász Istvánnal).

Képregényhős lett Luther Mártonból

A reformáció 500 éves évfordulójának közeledtével egyre meghökkentőbb formában tűnik fel Luther Márton személye a német társadalomban. A cél a német társadalom emlékeztetése keresztyén és protestáns gyökereire, az eszközök viszont néha meglehetősen furcsák.

Képregények készültek Luther Márton életéről. Az apropó a reformáció kezdetének közelgő kerek évfordulója: 2017-ben lesz ötszáz éve, hogy Luther kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. Már megjelent a *Luther Márton, a barát, aki megváltoztatta a világot* című 28 oldalas mű, nemsokára a *Luther Márton wittenbergi asztalánál (a szerzetes, reformátor és családapa)* címet viselő kötet. A képregények Luther teljes életpályájáról adnak képet, születéséről, erfurti szerzetesi elképzeléseiről és a 95 tétel kiszögezéséről.

A rajzoló komoly történelmi kutatásokat végeztek. Thomas Dahms történész ekképp igyekezett kedvet csinálni az alkotáshoz: „közérthetően mutattuk be azt, amire egyébként négyszáz oldalra lenne szükség”. Ő maga nem sajnálta az időt a felkészülésre: évekig gyűjtötte az adatokat és adalékokat, ezért a képregény minden momentuma szikár tényeken alapul, a városábrázolások (Wittenberg, Erfurt, Eisleben, Braunschweig) például szigorúan korabeli térképek alapján készültek. A folytatás októberre várható, az a Luther halála

és a harmincéves háború közti időszak reformációs harcainak mesél majd.

A néhány oldalnyi rajzos kalandregény a nagy reformátor életének történetével megpróbálja közérthető, nem egyszer humoros módon bemutatni Luther Márton életét és történelmi hatását. A képregény különösen a fiatalok körében népszerű, ám az ötlet ellenzői éppen azt vetik Thomas Dahms történész szemére, hogy csak felületes információt ad Lutherről, a lelki oldalát szinte semmilyen módon nem ábrázolja, és egyáltalán nem alkalmas arra, hogy a német fiatalokat Isten vagy az egyház felé fordítsa.

A Luther-képregény nem páratlan kezdeményezés, van egy könyvsorozat *A német történelem képregénye* címmel is.

Fricska

A lelkipásztor családlátogatás alkalmával a problémákról, kísértésekről és bűnökről beszélget a családdal. A fiatalasszony úgy érzi, hogy kiöntheti a szívét a lelkész előtt.

– Tiszteletes úr, van egy állandóan visszatérő bűnöm.

– Mi lenne az a bűn?

– A hiúság bűnébe esem állandóan. Naponta többször belenézek a tükörbe, és csodálom magam, hogy milyen szép vagyok.

A lelkipásztor hosszasan nézi a fiatalasszonyt, majd megállapítja:

– Ez még nem bűn, csupán csak egyszerű tévedés.

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323
Megjelenik kéthetente.

Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József-Levente, Oroszi Kálmán, Rác Ervin, Szomor Attila, Tokár Sándor, Tótos Beáta, Wagner Erik. **Felelős szerkesztő:** Visky István. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Szerkesztőség:** 410202 Nagyvárád, Sulyok István u. 9. sz. Tel.: 0726-242824, 0259-435386. E-mail: harangszoujsag@gmail.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://www.facebook.com/harangszoujsag, http://www.harangszoujsag.wordpress.com.

A lap terjesztése a lelkész hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.